

De nieuwsbrief.

2003, een jaar met wederom veel actie, een jaar waarin we ons weer hebben laten zien! Weer een jaar met hoogtepunten, maar ook met de harde werkelijkheid. In deze nieuwsbrief laten we het jaar nog eens voorbij gaan. U vindt de gebruikelijke rubrieken terug. U treft een mooie herinnering aan de Roze Week door Dini Stavenga-van der Waals. Evenals vorig jaar heeft een vriendin van de werkgroep een bijdrage geleverd waarin zij het eerste symposium van de werkgroep 'Licht dat ons aanstoot' memoreert. We hebben de lezingen en ervaringen van dit symposium in een boekje gebundeld. Dit is te verkrijgen via de werkgroep. U kunt het boekje ook downloaden van onze homepage: <http://www.werkgroepgh.nl>.

Financieel overzicht 2003

Inkomsten

Diaconie hervormd	€ 955,-
Diaconie gereformeerd	€ 375,-
Diaconie SOW	€ 165,-
Diaconie anders	€ 305,-
Vrienden	€ 210,-
Subsidie boek	€ 2.057,08
Bijdrage voorlichting	€ 233,22
Symposium	€ 195,-
Collecte Roze Zondag	€ 163,42
Collecte Scharnegoutum	€ 115,00
Positief saldo 2002	€ 454,96
Totaal	€ 5.228,68

Uitgaven

Voorlichting	€ 124,-
Vergader/organisatie	€ 876,45
PR	€ 714,47
Roze Dienst	€ 104,99
Collecte Roze Dienst	€ 163,42
Aanschaf	€ 23,80
Kerkenactie	€ 139,06
Jubileumboek	€ 1.933,40
Symposium	€ 876,77
Overig	€ 29,68
Negatief saldo 2003	€ 242,64
Totaal	€ 5.228,68

Er loopt nog een subsidieaanvraag t.b.v. ons symposium.

Vrienden van de werkgroep.

Voor slechts €10,00 kan een ieder vriend / vriendin worden van de werkgroep. U steunt ons werk en wij zenden u geregeld een nieuwsbrief met belangrijke data zoals vieringen etc.

Inmiddels kent de werkgroep 23 vrienden / vriendinnen!

De €10,00 kunt u over maken op giro: 7550337, t.n.v. de werkgroep G&H met als financiële standplaats Dokkum. **Vergeet niet uw naam en adres te vermelden!**

Roze Viering 2003.

Aan het einde van de Friese Roze week 2003 maakten we ons, net als vorig jaar, op voor de Roze Viering op 25 mei 2003.

Dit jaar werden we ontvangen door de Hervormde gemeente van Reduzum in de sfeervolle Vincentiuskerk. Die ontvangst was zeer gastvrij en hartelijk:

* melkbussen vol fluitekruid versierden de ingang,

* leden van het gemeentekoor hadden zich intensief voorbereid om de liturgie klank te geven en de gemeentezang te ondersteunen,

* een speciaal opgeplakt roze driehoekje gaf accent aan het liturgieboekje.
Kortom: hier was de veiligheid voelbaar, die in de kerk, ook voor homoseksuelen, vanzelfsprekend zou moeten zijn.

De lezingen voor deze zondag leidden onontkoombaar naar het thema: liefde moet!
In de parafrase op de tien geboden van Karel Eykman luidt het zevende gebod: *blijf trouw aan de mensen van wie je houdt*. Dat betekent ook dat mensen zuinig moeten zijn op mensen die van elkaar houden. Als God een God is, die van mensen houdt, moeten mensen ervoor zorgen dat mensen van elkaar kunnen houden.

De lezing uit het Johannes evangelie gaf ons de volgende tekst aan: *Dit is mijn gebod, dat gij elkander lief hebt, gelijk Ik u heb lief gehad*.

Dominee Andries Kobus liet ons, via een authentieke smartlap, kijken naar het thema: De liefde doet de naaste geen kwaad!

Jan Veninga deed deze viering het orgel klinken, Roelof Sjirk Hoff verzorgde een schitterende bloemschikking! Er was koffie, koek en mede daardoor een heel geanimeerd samen zijn na de dienst, waar velen lang bleven voor de jaarlijkse ontmoeting met elkaar van mensen uit de hele provincie, die zich in de Roze Viering aangesproken en thuis voelen.
Gerda Tolk.

It rôze stikje út mijn preek op Rôze Snein 2003 oer Preker 9:1-10.

..... En dan docht Preker noch in útspraak dy't neffens mij de muoite wurdich is om eefkes ús gedachten oer gean te litten.

Genietsje fan it libben mei de Frou dysto leaf hast, jout er as rie. Mei de frou dy'sto leaf hast. Werom seit er net – kin ien him ôffreegje – mei de man dysto leaf hast? Wij moatte dan witte dat Preker in wijsheidsleraar is. En wij kinne it ús sa foarstelle, dat er foar in sealtsje mei jongfolk sit om les te jaan... yn libbenswijsheden.

Yn 'e manne maatskippij fan dy dagen binne dat grif allinne mar jongfeinten west. Fan dy sitewaasje út besjoen is it begryplik dat er de man net neamt as subjekt om leaf te hawwen. Dat soe er grif wol dien ha as der ek froulju by west hiene.

Wat wij perfoarst net dwaan meie – soe ik op dizze Rôze Snein ûnderstreekje wolle, is dat wij dizze tekst brûke, misbrûke, om in homoseksuele relaasje ôf te wizen.

Sûnder mis sil it foar Preker fanselsprekkend west ha dat manlju it mei froulju oanleinen. Mar dat wol neffens mei net sizze dat soks foar ús hjoeddei ek fansels sprekt. Tiden hawwe tiden, menammen ek op it mêd fan 'e seksualiteit.

No wit ik fansels ek wol dat de mienings op dat mêd frijwat útinoar rinne yn it fermidden fan 'e tsjerke. Noch alttiten binne der guon dy't homoseksualiteit as in flater fan 'e Skepper beskôgje, as in sykte of as in neurotyske ôfwiking. En de ûnderfining leart dat guon dy't sokke foaroadielen ha dêr ornaris net sa maklik ôf te bringen binne. Itselde jildt foar guon dy't mei bibelteksten op 'e lapen komme, dy't it bewiis leverje moatte dat God neat fan homo's ha moaten alhielendal net fan homo-pearkes.

Sels wol ik leauwe dat der yn 'e bibel nearne praat wurdt oer wat wij hjoeddei ûnder 'homoseksualiteit' of ûnder in homoseksuele relaasje fersteane. Bibelteksten dy't op it earste gesicht ôfwizend binne wat dat oanbelanget, ha it nammentlik oer hiel wat oars as oer twa minsken fan itselde geslacht dy't in lykwaardige relaasje ha. En dêrom ha 'k der sels gjin muoite mei en ynterpretearje dy wurden fan ús bibelstik sa 'rom-sinnich' mooglik:

Werkgroep Geloof en Homoseksualiteit Friesland.

- Man, genietsje mei de frou dysto leaf hast.....
- Frou, genietsje mei de man dysto leaf hast.....
- Man, genietsje mei de man dysto leaf hast.....
- Frou, genietsje mei de frou dysto leaf hast.....

Koartsein: minske, genietsje mei dy jinge dysto leaf hast! Want: ALLES WAT SYN WIER AARD SKYNJE LIT, IS SELS LJOCHT.

Dy lêste wurden binne as motto optekene yn it jubileumboek fan it Fryske wurkferbân Geloof en Homoseksualiteit oanbean waard oan dûmny Dini Stavenga, dy't ek it Rôze Pompeblêd krigen hat foar har bydrage oan 'e emansipaasje en lykberjochting – benammen yn it fermidden fan 'e tsjerke – fan manlju en froulju dy't harren oanlutsen fiele ta in partner fan itselde geslacht. Genietsje fan it libben, seit Preker.....

Hedzer Boersma.

ROZE POMPEBLÊD 2003

Het was allemaal uitstekend voorbereid. Bij het begin van de Roze Week in het Stadskantoor te Leeuwarden op maandag 19 mei zou het jubileumwerkboek **10 jaar Geloof en Homoseksualiteit Friesland** aan mij als voorzitter van de Friese Raad van Kerken worden aangeboden. Een paar dagen tevoren belde Lenie Lap met de vraag of ook mijn man ervoor voelde van tevoren een hapje met de Werkgroep te gaan eten. Natuurlijk, graag zelfs! Dus zo gebeurde het en het was heel gezellig.

Vervolgens togen we dwars door de regen naar het Stadskantoor, waar na de opening van de Roze Week Werkgroepvoorzitter Nettie Schrama het woord kreeg om mij het boek, dat er uitstekend uitzag, te overhandigen. Ik bedankte de Werkgroep en onderstreepte nog eens hoe belangrijk de activiteiten van de Werkgroep zijn, ook voor de kerken zelf.

Daarna "joech ik my del", want mijn taak zat erop, dacht ik. Benieuwd naar wat er verder zou volgen, zag ik hoe mevrouw Siny Plooi het spreekgestoelte beklom om als draagster van het Roze Pompeblêd 2002 bekend te maken wie het Homoplatform Fryslân dit jaar had uitverkoren voor de zilveren speld.

Tot mijn totale verrassing - ik wist echt niet wat ik hoorde! - was ik dat. Op slag begrepen mijn man en ik waarom ook hij was uitgenodigd. Eerlijk gezegd was ik zó ondersteboven van het eerbewijs, dat de bij de uitreiking gesproken woorden nauwelijks tot me doordrongen. Pas later las ik op de bijbehorende roze oorkonde de motivatie. Tegen de achtergrond van "een godsdienstige muur van onbegrip", die dikwijls nog door kerken wordt opgetrokken, heeft de Werkgroep Geloof en Homoseksualiteit mij als voorzitter van de Raad genomineerd, omdat ze de Raad van Kerken in Friesland als partner ervaart in de strijd om volledige acceptatie van homoseksuelen binnen de kerken. Volgens de oorkonde is "de functie, die ik inneem in de soms bittere strijd er een van Middelaar en Beschermvrouwe" en ben ik "symbool voor velen" die met mij deze taaie strijd voeren. Hoewel ik de eer mij toegezwaard zeer waardeer, vind ik mijn inzet niet zo bijzonder en is ze voor mij net als voor velen in de kerken heel vanzelfsprekend. Vanuit de liefde van Jezus Christus voor ons allen, kunnen we toch niet anders dan de liefde, die mensen delen met elkaar hoog waarderen!

Overstelpd met bloemen en geroerd door alle vriendelijke woorden sprak ik mijn dank uit voor de nominatie en voor de toekenning. Het is voor mij persoonlijk en voor de Raad van Kerken een extra aanmoediging om de "Roze Zaak" onder de aandacht te blijven brengen.

Dini Stavenga-van der Waals   Buitenpost, 27 september 2003

Nij begjin,

*Se lêst de brief alhiel ferbouwerearre
“... Ik haw sûnt koart in skat fan in freondin
Wy bouwe `n hiel nij libben op tegearre
Mem wit net heal hoe lokkich as wy bin”*

*Wat moat se dwaan, har dochter ` hûs ferbiede
Of skriuwe: komst mei har net binnendoar
Ferwite: hoe kinstû sa `n libben liede
Wat stelstû dochs djip hjirmei teloar?*

*Lang sit se stíl, de holle fol mei tinzen
En mei de fraach: haw ik hjiroan skuld?
Se fielt har yn har eigen wrâld as finzen
Se preuvelt: “Leave, haw mei my geduld”.*

Wat moat se sizze tsjin har folk mei koarten....?

*Dan giet se oerein en nei de tillefoan
En wylst se stiet te triljen op `e fuotten
Seit se: “... `k Ferwachtsje jim tegearre moarn”.*

Bovenstaand gedicht van Anneke van der Woud-Reiding uit Anjum deed me zo goed. In een gesprek met een moeder van een lesbische dochter kwam aan de orde wat ik had meegemaakt met mijn eigen moeder. Deze vrouw raadde me het gedicht aan "Nij begjin" te lezen. Ik vertelde haar dat ik mijn moeder had verteld dat ik verliefd was geworden in de vakantie. Mijn moeder was aangenaam verrast. "Op wie?" ,zei ze. Ik noemde haar naam. Mijn moeder schrok. Och zei ze ik had zo gehoopt dat je nu een relatie met een man zou krijgen.

Ik schrok heel erg. Nota bene had ik jaren een relatie met een vrouw gehad. Ik had echt gedacht dat mijn moeder het snapte, na zoveel jaar. Helaas.

Als vriendin van de werkgroep "geloof en homoseksualiteit" heb ik het symposium bezocht op 30 november 2003.

Ik voelde me zo gesterkt door de sfeer, de mensen, de inhoud van de lezingen en de workshop, de integriteit en de onderlinge verbondenheid. Gelukkig dat er een plek is waar je mag zijn die je bent.

Vriendin van de werkgroep.